Necessitat de posar en marxa **una Oficina Catalana de suport i assessorament en la comunicació de les violacions dels drets de la Convenció al Comitè Internacional** (Protocol Facultatiu)

ARGUMENTS I DEFINICIÓ

La posta en marxa d'aquesta oficina al nostre país és una de les quatre demandes que considerem palanca de transformació per tal de fer efectiu el dret a una vida independent i d'inclusió en la comunitat de les persones amb discapacitat, reconegut a l'article 19 de la Convenció de les Nacions Unides de 2006 (CDPD).

Partim d'una evidència: el Comitè Internacional sobre els drets de les persones amb discapacitat no ha rebut fins ara cap denúncia provinent de ciutadans o ciutadanes de l'Estat Espanyol sobre la vulneració d'aquest dret, i ben poques sobre l'incompliment d'altres drets, des que la Convenció i el seu Protocol Facultatiu van entrar en vigor el 2008.

Conscients que la nostra proposta és innovadora i genera molts interrogants, hem decidit elaborar aquest informe per tal d'argumentar la nostra demanda i d'avançar en la seva concreció. **Entenem aquest informe com un punt de partida** que posi en l'agenda política i social la necessitat de trobar la fórmula per garantir l'accés de la ciutadania al Comitè Internacional dels Drets de les Persones amb discapacitat quan aquests drets es veuen vulnerats, fent efectiu el Protocol Facultatiu ratificat per l'Estat Espanyol.

ESPAI UNITARI

1. Introducció.

L'Oficina Catalana de Suport i Assessorament en la Comunicació al Comitè Internacional de les Violacions dels Drets de la Convenció pretén garantir que les persones amb discapacitat puguin fer efectiu el dret a recórrer a instàncies internacionals quan calgui. El Protocol Facultatiu de la Convenció exigeix formalment l'esgotament dels recursos interns disponibles abans d'accedir al Comitè Internacional, cosa que confirma la importància de reforçar els procediments nacionals. L'Oficina, lluny de ser un òrgan redundant, actuaria com a punt focal especialitzat: enfortint i donant solidesa argumental a l'acció de professionals de l'advocacia i de les entitats, oferint assessorament legal expert en drets internacionals i preparant les denúncies per al Comitè Internacional, **tot complementant (no substituint) els recursos interns**. Com assenyalen diversos moviments socials, cal disposar de "professionals amb expertesa que coneguin la normativa en matèria de drets humans" per elevar queixes rellevants al Comitè Internacional. Aquesta tasca especialitzada no existeix fins ara a Catalunya i respon a una demanda específica de la societat civil.

2. Situació actual.

2.1. Què existeix avui.

Síndicatura de Greuges de Catalunya

- És la institució autonòmica independent que protegeix i defensa els drets fonamentals i les llibertats públiques davant la Generalitat i administracions públiques vinculades
- Pot rebre queixes individuals i col·lectives, investigar-les i emetre recomanacions a les administracions competents.
- No exerceix acció judicial ni litigis, ni acompanya persones individualment en processos legals .

ESPAI UNITARI

ODIS (Oficina d'Atenció a la Discapacitat – Real Patronat sobre Discapacitat)

- És una Oficina que atén consultes sobre qüestions relacionades amb la discapacitat i també tramita queixes davant situacions de discriminació que afecten les persones amb discapacitat fent-les arribar a l'Administració Pública competent que ha de donar-hi resposta.
- No tramita denúncies. No redacta recursos ni interposa demandes.

CERMI (Comitè Estatal Representants de Persones amb Discapacitat)

- Plataforma representativa i d'incidència política espanyola que aglutina milers d'entitats i representa milions de persones amb discapacitat.
- Incideix en elaboració normativa (LOPD, Llei d'Autonomia Personal…), fa lobby, genera informes, proposa polítiques
- No presta litigi individual ni servei jurídic d'acompanyament personalitzat per a persones afectades.

COCARMI (Comitè Català)

- Federació que coordina a Catalunya la representació del col·lectiu; rep milers de queixes, proposa polítiques, fa incidència al Govern i participa al CERMI
- No és una oficina d'assessorament ni litigi: orienta i deriva les persones cap a entitats federades que puguin oferir suport legal local.

Resum exprés de les funcions avui existents:

Institució	Informes i incidència	Assessorament legal personalitzat	Litigi individual nacional/internacional
Síndic de Greuges	✓	✗	✗
ODIS	✓	✗	✗
CERMI	✓	✗	✗
COCARMI	✓	✗ (només derivació)	✗

ESPAI UNITARI

2.2. Altres entitats de l'Estat amb activitats parcialment similars

A més de la Síndicatura de Greuges, ODIS, CERMI i COCARMI, a l'Estat Espanyol existeixen entitats i iniciatives que realitzen activitats relacionades amb la defensa dels drets de les persones amb discapacitat. Aquí se'n mostren algunes, tot identificant a continuació les diferències envers l'Oficina que plantegem.

- **Fundación Pro Bono España**: facilita que entitats socials rebin consultes legals gratuïtes, mobilitza advocats i advocades pro bono, i promou la col·laboració entre universitats, advocacia i organitzacions. No obstant això, no té un servei institucional pròpiament establert que incorpori litigis internacionals de manera sistemàtica ni l'acompanyament complet des de l'inici fins a possibles comunicacions al Comitè Internacional de la CDPD.

- **Fundación Derecho y Discapacidad (FDyD)**: treballa en formació, investigació, publicacions i intervenció normativa sobre drets de discapacitat. Fa seminaris jurídics internacionals. Però no ofereix litigis estratègics individuals fins al nivell internacional, ni assistència jurídica permanent per assegurar que casos particulars puguin elevar-se al Comitè Internacional amb tots els requisits.

- **Fundación A la Par**: col·labora amb institucions judicials en protocols i guies per facilitar l'accés a la justícia de persones amb discapacitat intel·lectual; ofereix suport en alguns tràmits processals. Tanmateix, no cobreix tot l'itinerari legal fins al Comitè Internacional en cas de vulneració de drets de la Convenció.

- **CEDDD (Consejo Español para la Defensa de la Discapacidad y la Dependencia) – CEDDDCAT a Catalunya**: entitat representativa i de suport pràctic per a col·lectius de discapacitat i dependència; ofereix assessorament i recursos per a complir normativa, però no ofereix litigis internacionals ni acompanyament integral universal per casos de la Convenció.

- **SOLCOM (Asociación para la solidaridad comunitaria de las personas con diversidad funcional y la inclusión social)**: És una organització independent d'àmbit estatal que no es dedica a serveis assistencials, sinó que treballa perquè els drets humans de les persones amb diversitat funcional es compleixin de forma real:

ESPAI UNITARI

- Formalitza peticions, queixes, reclamacions, recursos, demandes, denúncies davant administracions, tribunals i òrgans de tot tipus (local, autonòmic, estatal i internacional). SOLCOM+2SOLCOM+2

- Ha denunciat davant el Comitè de la CDPD vulneracions greus i sistemàtiques, especialment en l'àmbit de l'educació inclusiva, aportant dades, testimonis i informes jurídics. SOLCOM+2SOLCOM+2

- Té una xarxa de col·laboradors/es: advocats/ades, bufets, perits i professionals voluntaris que ajuden en l'elaboració dels casos, amb convenis de tarifa reduïda per a persones sòcies en alguns moments.

Aquestes entitats aporten moltíssimes actuacions valuoses en sensibilització, formació, guies, suport legal bàsic o intermediaris, però **cap d'elles compleix tots els elements de l'Oficina Catalana que proposem**: accés sense restriccions, litigi estratègic fins al Comitè Internacional, acompanyament complet (jurídic, emocional, logístic), estructura institucional pública i autonomia garantida.

Resum exprés de les funcions avui existents:

Entitat	Informes i incidència	Assessorament legal personalitzat	Litigi individual nacional/internacional
Fundación Pro Bono España	✓	✓	✗
Fundación Derecho y Discapacidad (FDyD)	✓	✗	✗
Fundación A la par	✓	✓	✗
CEDDD - CEDDDCAT	✓	?[1]	✗
SOLCOM	✓	✓[2]	✓[3]

[1] Ofereix orientacions/consultes, sobretot per associats, però no un servei institucional complet per a tota la ciutadania.
[2] Mitjançant advocats i advocades i col·laboradors/es.
[3] Ho fan en funció de recursos i derivacions i no com a oficina institucional pública. Restringit a persones associades a l'entitat.

3. Per què cal una Oficina pública. Singularitat de l'Oficina que proposem.

- Molts casos queden fora del Comitè Internacional de la CDPD perquè, tot i haver esgotat les vies internes, **no s'ha mencionat ni utilitzat expressament la Convenció** ni s'han estructurat els recursos com el Protocol Facultatiu exigeix. Aquesta manca de fonament legal adequat pot fer que el cas sigui declarat inadmissible pel Comitè Internacional, independentment del recorregut intern seguit.

- L'Estat Espanyol ha ratificat la Convenció de la CDPD i el seu Protocol Facultatiu, i segons l'article 96 de la Constitució Espanyola: "els tractats internacionals vàlidament celebrats, una vegada publicats oficialment a Espanya, formaran part de l'ordenament intern i són vinculants per a totes les administracions". La nostra Oficina no és només una iniciativa més, sinó una resposta necessària per fer realitat aquesta obligació legal, la qual reforça que la CDPD i el seu Protocol no són només compromisos internacionals, sinó normes que han de poder invocar-se per persones particulars davant dels tribunals i administracions espanyoles.

- La nostra Oficina ofereix una combinació de serveis que fins ara no s'han reunit en cap entitat ni organisme públic:
    - Identificació i valoració especialitzada de casos que puguin elevar-se al Comitè Internacional, assegurant que els recursos interns s'elaborin des del principi amb perspectiva CDPD.
    - Preparació rigorosa d'informes i evidències conforme als requisits del Protocol Facultatiu.
    - Litigi estratègic nacional i internacional[4] com a camí habitual, no com a opció puntual.
    - Suport humà, emocional i logístic per reduir barreres reals per a persones amb discapacitat i famílies afectades.
    - Difusió efectiva de les recomanacions del Comitè Internacional i seguiment perquè tinguin impacte normatiu i administratiu.
    - Que l'Oficina sigui un agent actiu de canvi legal, basat en casos reals, construint jurisprudència en drets de discapacitat.

[4] Per 'litigi estratègic internacional' entenem casos que busquen establir precedents, obligacions normatives o jurisprudència internacional via organismes com el Comitè de la CDPD, no només casos individuals aïllats.

ESPAI UNITARI

- A més, serà un servei públic transparent i responsable: publicarà memòries anuals, estarà sotmesa al control parlamentari, i garantirà l'accés universal sense necessitat de ser soci/a, tenir advocat/ada o disposar de recursos previs.

4. Trets identitaris de l'Oficina

L'Oficina Catalana que proposem haurà de reunir els següents trets identitaris, que asseguren la seva legitimitat, autonomia i efectivitat, i que la diferencien clarament d'altres iniciatives:

a) Oberta a tota la ciutadania

Qualsevol persona amb discapacitat, família o entitat que estigui valorant o hagi decidit denunciar per via judicial una violació dels drets reconeguts a la Convenció podrà adreçar-s'hi, independentment del seu nivell econòmic, origen, o si ja compta amb advocat/ada. No s'exigirà ser soci/a ni tenir cap afiliació prèvia.

b) Finançament públic, autonomia institucional i regulació normativa

- L'Oficina estarà finançada totalment amb fons públics per garantir estabilitat i independència.
- Regulació legal comparable a la de la Sindicatura de Greuges de Catalunya: estructura amb autonomia reglamentària, organitzativa, funcional i pressupostària, en la línia del que estableix la Llei 24/2009, del 23 de desembre, del Síndic de Greuges.
- Ha d'estar sotmesa a control Parlamentari – el Parlament ha de poder supervisar la gestió, els recursos, la transparència, informes anuals – perquè exerceix una funció de garantia de drets que sovint implica fiscalització d'actes administratius.

c) Compliment del Protocol Facultatiu de la CDPD

L'Oficina operarà amb plena coherència amb la Convenció sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat i el seu Protocol Facultatiu, assegurant que les comunicacions al Comitè Internacional compleixin els requisits formals i materials (descripció clara del cas, exhaustivitat de les instàncies prèvies, fonamentació basada en la Convenció, Observacions Generals i Directrius del Comitè Internacional, etc.). Això no és opcional: formarà part del mandat de l'Oficina.

ESPAI UNITARI

d) Acompanyament integral i orientació jurídica, tècnica, emocional i logística

- Oferirà assessorament, orientació i suport en tots els passos del procés: des de la detecció del cas, recollida d'evidències, tràmits interns, judicials, fins a possibles comunicacions internacionals.
- Col·laboració amb professionals de l'advocacia, bufets, pèrits i especialistes voluntaris o remunerats, per garantir que els casos es preparin adequadament.
- Si la persona té advocat/ada, l'Oficina l'assessorarà perquè aquest/a pugui fer una bona litigació i de qualitat; si no en té, facilitarà contacte amb professionals col·laboradors (pro bono o tarifes reduïdes).
- Important: L'Oficina oferirà de manera gratuïta els serveis d'orientació, preparació i suport tècnic. Els costos del procediment judicial (advocats/ades, despeses, taxes) aniran a càrrec de la persona amb discapacitat/família.

e) Independència institucional i proteccions

- Estatuts legals que garanteixin que l'Oficina pugui actuar contra qualsevol administració pública, incloses l'administració local i comarcal, si aquestes actuen en vulneració de drets.
- Ha de tenir garantida la capacitat de fer informes i recomanacions degudament documentades, i que aquests informes siguin públics.
- Garanties legals que protegeixin la institució de interferències polítiques, pressions o represàlies, amb garanties per protegir la independència professional.
- Ha de disposar d'un marc de transparència i de rendició de comptes: publicació anual de memòries, informes d'activitat, dades de casos tractats, resultats de comunicacions i recomanacions, etc.

El Comitè Internacional de la CDPD recomana que els mecanismes nacionals siguin plenament independents i s'adeqüin als Principis de París de les institucions de drets humans[5]. L'Oficina Catalana podria adoptar mesures semblants: personal amb nomenament fix, consells assessors amb participació d'organitzacions representatives, pressupost propi públic i transparència informativa. Això garantiria imparcialitat malgrat la seva naturalesa pública. A més, la supervisió ciutadana (persones amb

[5] https://www.internationaldisabilityalliance.org/sites/default/files/article_33_crpd.pdf#:~:text=,the%20mechanism%20with%20appropriate%20budgetary

ESPAI UNITARI

discapacitat i entitats) es podria institucionalitzar, assegurant que les decisions de l'Oficina es regeixin només per criteris tècnics i d'experiència jurídica, i no per influències partidistes. En definitiva, la publicitat de l'Oficina, amb els controls adequats, reforçaria –i no minvaria– la confiança en la imparcialitat de les decisions que es proposin davant del Comitè Internacional de la CDPD.

5. Risc estructural si les vies internes no fan referència a la CDPD

Una de les qüestions crucials que cal abordar és el **risc d'inadmissibilitat dels casos davant el Comitè Internacional de la CDPD**, fins i tot si s'han esgotat totes les vies legals internes com els tribunals estatals i constitucionals. El motiu principal: **no haver fet servir o posat explícitament la Convenció com a fonament jurídic** durant aquestes instàncies.

5.1. Exhauriment de recursos interns: No és suficient per assegurar admissibilitat per part del Comitè Internacional.

Segons l'article 2 del Protocol Facultatiu, el Comitè declararà inadmissibles les comunicacions si:

- No s'han esgotat **tots els recursos domèstics disponibles**, llevat que siguin **ineficaces o injustificadament dilatats.**
- O bé si la comunicació està **manifestament mal fonamentada o insuficientment provada**

És fonamental comprendre que es tracta d'un requisit formal i estratègic: no és suficient haver recorregut tots els tribunals si la **base jurídica invocada no incorpora directament la Convenció i el seu marc interpretatiu** (Observacions Generals, decisions del Comitè Internacional, etc.).

5.2. El perill de presentar casos sense fonamentar la vulneració en base a la CDPD

Si els recursos interns no inclouen una referència expressa a la Convenció i no articulen clarament quins drets s'han vulnerat i com, el Comitè Internacional pot considerar que:

- El cas és **mal fonamentat** o **no suficientment substanciat**.
- No es pot establir un **nexe clar entre les actuacions estatals i la vulneració de drets internacionals.**

ESPAI UNITARI

Això deixa la comunicació en una zona gris o, fins i tot, inacceptable per als procediments de la CDPD.

5.3. Conseqüències pràctiques

- Els casos que arriben al Tribunal Constitucional o a d'altres instàncies judicials no evidencien la violació internacional de drets.
- En aquestes jurisdiccions, es poden perdre oportunitats d'argumentar en termes de discriminació, accessibilitat o igualtat legal, basant-se en articles com 5, 9, 13 o 29 de la Convenció (accés a la justícia, etc.)
- Així, encara que la persona hagi recorregut formalment i esgotat totes les instàncies judicials de l'Estat Espanyol, quan arribi al Comitè Internacional pot trobar les portes **tancades per insuficiència en les bases legals**.

5.4. Cal una actuació estratègica des de l'inici

Aquest risc demostra que no n'hi ha prou d'oferir un servei reactiu que s'activa un cop esgotades les vies internes. La futura Oficina ha de:

a) Intervenir des d'un **enfocament integral i format des del principi del procés**, amb suport tècnic i jurídic.

b) Assegurar que cada recurs i comunicació inclou una **argumentació precisa basada en la Convenció i les Observacions Generals del Comitè**.

c) Garantir evidències documentades, decisions judicials o administratives associades i la traducció i resum de documents clau per al Comitè Internacional.

6. Col·laboracions estratègiques per garantir l'accés efectiu

6.1. Aliances amb clíniques jurídiques universitàries

Es proposa signar convenis amb **clíniques jurídiques de les universitats** (per exemple UPF, UC3M, …) que treballen mitjançant aprenentatge-servei casos reals en l'àmbit dels drets humans i discapacitat. Mitjançant aquestes aliances, aquestes clíniques podran:

- Oferir **detecció de casos jurídics amb potencial d'estratègia internacional**.
- **Acompanyar jurídicament** la preparació de recursos en instàncies internes, incorporant des d'inici el marc normatiu de la CDPD i llur Protocol Facultatiu.

ESPAI UNITARI

6.2. Xarxa d'advocats i advocades pro bono

Es planteja la creació d'un **registre coordinat per l'Oficina** d'advocats i advocades amb disposició a treballar **pro bono** per:

- Recolzar les persones en la preparació legal de les instàncies internes.
- Col·laborar en la redacció i presentació de la comunicació al Comitè Internacional. Aquest model ja està consolidat en iniciatives com la Clínica Jurídica de la UPF, URJC, CEU o la UEV, en col·laboració amb fundacions com Pro Bono Espanya o CERMI, especialment en casos vinculats a discapacitat i drets humans. Es garanteix així suport jurídic gratuït de qualitat per a persones sense recursos.

6.3. Coherència i continuïtat de l'estratègia jurídica

Amb aquests mecanismes:

- Els casos arribaran al Comitè Internacional amb una exposició sòlida i coherent des dels primers recursos legals;
- S'evita que l'Oficina es percebi com un servei de "derivació final", diferenciant-se clarament d'altres instàncies existents: es construeix una infraestructura jurídica pròpia, estructurada i continuada, amb suport universitari i professionals voluntaris, entre d'altres fórmules possibles.

7. Complementarietat i coordinació amb recursos existents

Amb aquesta Oficina no es pretén substituir ni jerarquitzar cap organisme, servei o instància ja existent, sinó sumar-se com a un recurs addicional i complementari. Actualment cap entitat pública o privada a Catalunya disposa d'una unitat dedicada exclusivament a assessorar i preparar comunicacions de vulneracions de Drets de la Convenció al Comitè Internacional. L'Oficina Catalana que proposem actua de manera col·laborativa amb la Sindicatura de Greuges, amb els col·legis de l'advocacia, amb universitats, amb entitats del tercer sector (COCARMI, CERMI o d'altres). I, per suposat, proporcionant assessorament a l'administració pública quan aquesta ho sol·liciti.

D'aquesta manera es reforcen els canals existents sense duplicar-los i s'eviten esforços dispersos. Així i a tall d'exemple, l'Oficina també:

ESPAI UNITARI

- Contribuiria a enfortir la preparació de professionals de l'advocacia en els drets de les persones amb discapacitat.

  Promovent la incorporació de continguts de drets de les persones amb discapacitat en la formació universitària i en la formació continuada de professionals de l'advocacia. Així, per exemple, el Consell General de l'Advocacia Espanyola organitza cursos específics i considera com a "coneixement mínim necessari" per a l'advocacia d'ofici un entrenament especialitzat en discapacitat[6]. L'Oficina Catalana podria col·laborar amb aquestes iniciatives proveint materials pràctics.

  I també impulsant la creació de cursos de postgrau o microcredencials especialitzades, entre d'altres accions possibles. Treballar amb universitats i col·legis professionals assegura que hi hagi més persones preparades per afrontar aquests casos i amplia la xarxa de suport jurídic disponible.

- Vetllaria per adaptar protocols judicials i serveis d'assistència jurídica perquè siguin accessibles al col·lectiu; o suggerint i col·laborant en la creació de protocols específics en jutjats i fiscalies per fer accessibles els procediments (ex. comunicació accessible, suport durant judicis) i la formació d'operadors judicials en drets de les persones amb discapacitat.
- Col·laboraria en la regulació de la figura del facilitador/a judicial, ja prevista per la legislació vigent[7], perquè es converteixi en un recurs efectiu i conegut pels i per les professionals i per les persones amb discapacitat i les famílies implicades en processos judicials.

8. Experiències i referències internacionals

És útil veure com altres països i organismes aborden aquesta necessitat. Per exemple, Nova Zelanda compta amb un **Office for Disability Issues**[8], unitat governamental amb vocació transversal i punt focal nacional sobre temes de discapacitat. Seguint aquesta

[6] https://www.abogacia.es/en/formacion/curso-proteccion-juridica-de-las-personas-con-discapacidad-2023/#:~:text=Consejo%20General%20de%20la%20Abogac%C3%ADa,to%20pass%20the%20course%20satisfactorily

[7] Llei 8/2021 a l'article 7 bis / Llei d'enjudiciament civil, / Llei de jurisdicció voluntària / Real Decret 193/2023 de condicions bàsiques d'accessibilitat de bens i serveis (art. 2 i 21). I, per últim també es contempla a l'Estratègia Espanyola de Discapacitat 2022 – 2030.

[8] https://www.gov.uk/government/organisations/disability-unit

ESPAI UNITARI

lògica, diverses persones expertes recomanen punts focals o oficines específiques per gestionar les comunicacions individuals als comitès internacionals[9]. A més, un informe comparatiu constata que els països amb major nombre de comunicacions al Comitè Internacional de Drets de la Discapacitat solen disposar de sistemes sòlids de suport legal i organitzacions civils ben informades. Això reforça que l'Oficina Catalana podria incrementar notablement la possibilitat d'èxit de denúncies validades per persones expertes.

7. Què guanyem amb aquesta Oficina

- **Garantir l'accés efectiu al dret** reconegut per la Convenció i el Protocol Facultatiu.
- **Fer efectiu el dret de litigar internacionalment.**
- **Representació jurídica especialitzada i pròxima** a persones amb discapacitat i famílies.
- **Litigació estratègica** amb impacte legislatiu, judicial i social.
- **Control públic directe** amb transparència i visibilització dels resultats anuals.

8. Missatge clau

- **Buidor institucional actual**: institucions existents informen i representen, però no actuen legalment ni acompanyen casos individuals fins al nivell internacional.
- La nova Oficina cobreix aquesta bretxa: és l'únic model públic que ofereix **acompanyament real per exercir el dret d'accés al Comitè Internacional**.
- És, per tant, **una necessitat estructural per assegurar la implementació efectiva de la Convenció i del Protocol Facultatiu ratificat**, més enllà de la retòrica o informes.

ESPAI UNITARI

Catalunya, 5 novembre 2025

ESPAI UNITARI pel dret a una vida independent

I d'inclusió en la comunitat de les persones amb discapacitat

[9] https://www.geneva-academy.ch/joomlatools-files/docman-files/UN%20Treaty%20Bodies%20Individual%20Communications.pdf#:~:text=Finally%2C%20it%20has%20also%20been,with%20the%20relevant%20international%20hu

ANNEX

MEMBRES ESPAI UNITARI

Organitzacions:

ANDI Down Sabadell, Aprenem Autisme, Associació Autisme amb Futur, Associació Catalana Pro Persones Sordcegues – APSOCECAT, Associació Catalana de Treball amb Suport (ACTAS), Associació Diversitat Funcional d'Osona, Associació LADD, Associació Més Inclusió Sitges – AMIS, Associació Salut Mental Garraf, Associació Societat Inclusiva Garraf, Associació SOS a la Capacitat Intel·lectual, Associació Suport, Centre d'Estudis i Recerca per a una Societat Inclusiva de la UAB (CERSIN), Coordinadora Síndrome de Down Catalunya, Federació Catalana d'Autisme, Federació ECOM, Fundació AURA, Fundació Catalana Síndrome de Down, Fundació Ilersis, Fundació Pere Mitjans, Fundació SUPPORT-Girona, Fundació Tu-i-Nos, Grup de Recerca en Diversitat de la Universitat de Girona, Junts Autisme, Junts en Acció, Moviment Vida Independent Garraf, Observatori dels Drets Socials de Terrassa, Oficina Vida Independent Barcelona (OVI), Per Dret. Defensem els Drets Humans – ONU 2006, Plataforma Ciutadana del Garraf per una Empresa Inclusiva, Plataforma Prou Barreres – Igualtat de Drets i Oportunitats, Pere Claver I Serveis Socials, Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional.

Persones significades en l'àmbit de la discapacitat a Catalunya:

Ana Suñé Peremiquel, Antoni Vilà Mancebo, Antonio Centeno Ortiz, Asun Pié Balaguer, Carolina Puyaltó Rovira, Climent Giné Giné, David Villanueva Quílez, Efren Carbonell Paret, Emili Grande Cabezas, Josep Maria Sanahuja Gavaldà, Maria Pallisera Díaz, Pep Ruf i Aixàs, Ricardo Esteban Legarreta, i Sílvia Llach Carles.